06/12/2021

Μητροπολίτης Βεροίας από Άγιο Νικόλαο Μελίκης: «Χριστιανός είναι ο οικείος των αγίων»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου Μελίκης λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων τη Δευτέρα 6 Δεκεμβρίου το πρωί.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Σαλπίσωμεν ἐν σάλ-πιγ-γι ἀσμά-των, σκιρτή-σω-μεν ἑόρτια καί χο-ρεύ--σωμεν ἀγαλλόμενοι τῇ ἐτησίῳ πανηγύρει τοῦ θεοφόρου Πατρός», μᾶς προτρέπει ὁ ἱερός ὑμνογράφος μέ τό δο-ξαστικό τῆς ἑορτῆς τοῦ με-γάλου καί θεοφόρου Πατρός ἡμῶν Νικολά-ου, ἀρχιεπισκόπου Μύ-ρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ, πού τιμοῦμε σήμερα.

Μᾶς καλεῖ ὄχι σέ μία κοσμική ἑορτή, ἀλλά σέ ἕναν κατά Θεόν ἑορ-τασμό, ἀνάλογο μέ αὐτόν πού ἁρμόζει στούς ἐκλεκτούς δού-λους τοῦ Θεοῦ. Σέ ἕναν ἑορτασμό πού ἔχει ὡς κέντρο τήν ἀνάμνηση τῶν πράξεων τοῦ ἑορ-ταζομένου ἁγίου πρός παραδειγματισμό τῶν πι-στῶν σύμφωνα μέ τήν προτροπή τοῦ πρω-τοκορυφαίου

ἀποστό-λου Παύ-λου: «μνημο-νεύετε τῶν ἡγουμέ-νων ὑμῶν, ὧν ἀναθεω-ροῦν-τες τήν ἔκβασιν τῆς ἀναστροφῆς μιμεῖσθε τήν πίστιν».

Ποιούς ὅμως λόγους ἐξυπηρετεῖ ἡ ἀνάμνηση τῆς ζωῆς καί τῶν πράξεων τῶν ἁγίων καί ἡ μίμησή τους;

Δύο εἶναι οἱ βασικοί λόγοι πού κά-νουν τήν ἀνά-μνηση καί τή μίμη-ση ὄχι ἁπλῶς κάτι τό ὁποῖο μᾶς συστήνει ἡ Ἐκκλησία, ἀλλά οὐ-σια-στική καί ἀναγκαία προ-ϋπόθεση τῆς πνευ-μα-τικῆς μας ζωῆς.

Ὁ πρῶτος λόγος εἶναι ἡ ἀσφάλεια πού μᾶς παρέχει ἡ μίμηση τῆς ζωῆς τῶν ἁγίων γιά τήν προσωπική μας πνευματική πορεία. Οἱ ἅγιοι ἀποτε-λοῦν καί αὐτοί μέλη τῆς Ἐκκλη-σί-ας. Ὑπῆρξαν ἄνθρω-ποι, ὅπως καί ἐμεῖς, πού κατόρθωσαν μέ τή χά-ρη τοῦ Θεοῦ καί τόν προσωπικό τους ἀγώνα νά ἐπιτύχουν τή σωτη-ρία τους. Ἄρα ἡ μίμηση τῆς ζωῆς τους, μοιάζει μέ τό νά ἀκο-λου-θοῦ-με τόν δρόμο πού ἐκεῖνοι χάρα-ξαν καί ὁ ὁποῖος θά ὁδη-γή-σει καί μᾶς στό ἴδιο τέλος, δηλαδή στή σωτηρία.

Ὁ δεύτερος λόγος εἶ-ναι ἴσως πολύ πιό οὐ-σιαστικός καί πολύ πιό ση-μα-ντικός, γιατί ἡ ἀνα-θεώρηση τῆς ζω-ῆς τῶν ἁγίων καί ἡ μί-μησή της εἶ-ναι ὁ μο-ναδικός τρόπος ὑπάρ---ξε-ώς μας μέσα στήν Ἐκκλησία τοῦ Χρι-στοῦ.

Χριστιανός εἶναι ὁ οἰ-κεῖος τῶν ἁγί-ων, εἶναι ἐκεῖνος πού ζεῖ ἐν κοι-νωνίᾳ μαζί τους, κοι-νωνία ἡ ὁποία ἐπιτυγχάνε-ται μέσα ἀπό τήν κοι-νω--νία μέ τόν Χριστό

εἴτε μέσω τοῦ ἱεροῦ μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαρι-στίας, εἴτε τῆς κοι-νῆς ζωῆς, ὅπως ἀκρι-βῶς συμβαίνει καί μέ τούς κατά σάρκα οἰκείους μας.

Ἐάν ὁ χριστιανός δέν μιλᾶ τή γλώσσα τῆς ἀγά-πης πρός τόν Θεό καί τόν ἄνθρωπο μέ τήν ὁποία ταυ-τίστηκαν οἱ ἅγιοι, ἐάν ὁ χρι-στι-ανός δέν χρησιμο-ποιεῖ τά ἴδια ὅπλα τῆς πί-στεως καί τῆς ὑπομο-νῆς γιά νά ἀπο-κρούει τά «πεπυρωμένα βέλη τοῦ πονηροῦ», ἐάν δέν ἀσκεῖται στήν ἐγκρά-τεια τοῦ σώματος καί τοῦ πνεύματος, τῆς ἐπι-θυμίας καί τῆς καρδίας, ὅπως ἀσκοῦνται οἱ ἄγι-οι, ἐάν δέν χρησιμο-ποιεῖ τήν ἴδια ὑψοποιό κλίμακα τῆς προσευ-χῆς καί τῆς ταπεινώσεως, διά τῆς ὁποίας ἀνῆλθαν οἱ ἅγιοί μας στή βα-σιλεία τῶν οὐρανῶν, τότε ὄχι μό-νο δέν θά φθάσει στό ποθητό τέρ-μα, πού εἶναι ὁ κοι-νός μας στό-χος, ἀλλά δέν μπορεῖ νά νοεῖται μέλος τῆς ἐπί γῆς στρατευ-ο-μένης Ἐκκλησίας, γιατί δέν ἔχει τά στοι-χεῖα τῆς ὁμοιότητος καί τῆς οἰ-κει-ότητος μέ τούς ἁγί-ους της.

Αὐτό δέν σημαίνει ὅτι ἡ Ἐκκλη-σία μας ἀπαιτεῖ νά φθάσουμε ὅλοι στό μέτρο τῶν ἁγίων της γιά νά εἴ-μα-στε μέλη της. Ζητᾶ ὅμως ἀπό ἐμᾶς νά προσπα-θήσου-με νά τούς μι-μη-θοῦμε, ὅλοι ὅλους, χωρίς κα-μία ἐξαί-ρεση, χωρίς νά ποῦμε ὁ ἅγιος Νικόλαος ἦταν ἕνας μεγάλος ἱε-ράρ--χης, ἕνας μεγάλος ἀγωνιστής τῆς πίστεως καί τῆς ἀληθείας, πού δέν εἶναι δυνατόν νά τόν μιμη-θοῦ-με ἐμεῖς ὡς ἁπλοί λαϊκοί.

Ὅλοι μποροῦμε καί πρέπει νά προ-σπαθήσουμε νά τόν μιμηθοῦμε. Γιατί ἡ προ-σπάθεια ἔχει σημασία. Για-τί τό νά προσπα-θήσου-με σημαί-νει πώς θά ἔχουμε διαρκῶς τό πα-ρά---δειγμα τῆς ζωῆς του ἐνώ-πιόν μας· ση-μαί-νει πῶς θά ἔχου-με διαρ-κῶς στόν νοῦ μας τή μνήμη τῆς ζωῆς καί τῶν πράξεών του· ση-μαί-νει πῶς θά ἐπικα-λούμεθα τίς πρε-σβεῖες του καί μέ τή βοήθειά του θά κατορθώνουμε ὄχι μόνο νά προο-δεύ--ου-με πνευματικά, ἀλλά καί νά γινό-μεθα οἰκεῖοι του πραγματικά, μέ-χρι πού νά μᾶς ἀξιώσει ὁ Θεός νά τόν συναντή-σου-με μαζί μέ τούς ἄλλους ἁ-γί--ους στή βασιλεία του.

Γι᾽ αὐτό καί ἡ Ἐκ-κλησία μας τιμώ-ντας τίς μνῆ-μες τῶν ἁγίων μας, τιμᾶ καί τά ἱερά καί θαυματουργά λείψανά τους, τιμᾶ καί τίς ἱερές τους εἰκόνες, δείχοντάς μας ὅτι οἱ ἅγιοι δέν εἶναι κάτι μα-κρινό καί ξένο ἀπό ἐμᾶς, ἀλλά βρί-σκονται μέ-σα στή ζωή μας, μέσα στήν καθη-μερινότητά μας, καί ἔτσι πρέπει νά τούς αἰσθα-νόμεθα, ἐπι-κα-λούμενοι καθημερινά τίς πρε-σβεῖες τους καί προσπαθώντας νά μιμηθοῦμε τή ζωή τους, καί γιά νά τούς τιμοῦμε ὅπως πρέπει, ἀλλά καί γιά νά ἔχου-με τή χάρη καί τήν εὐλογία τους στή ζωή καί τόν ἀγώνα μας.